

har omtalt. Nu kan man gerne sige, at en saadan Behandling af Sager som disse gennem Samlinger i Landstinget har været langvarig nok, og dog tør jeg rolig gøre det til Genstand for Bedømmelse, om der i saa Henseende kan rejses nogen Anke mod os. Det er store og besværlige Sager, og Maaden, hvorpaa der er arbejdet baade her og i det andet Ting, vil ogsaa vise, at det er svært, at komme igennem med saa store Sager, uden at der medgaar nogen Tid dertil. Da vi nu have arbejdet alvorligt i Sagerne med at indhente Oplysninger, afgive Betænkninger i disse to Samlinger, tror jeg ikke, der kan rejses nogen Bebrejdelse, naar man ser hen til det Udbytte, der er kommet ud af Arbejdet, nemlig at Landstinget efter sine Overvejelser er fremkommet med Forslag eller har sluttet sig til Forslagene, idet det for sit Vedkommende vedtog en Indkomstskattelov, med den Afvigelse fra Folketingets Forslag, ganske vist, at man i Stedet for en Formueskat satte en Kapitalbeskatning, men dog, tør jeg sige, et fuldt dygtigt Forslag til en Indkomstskat, som altsaa var Landstingets Erklæring paa dette Punkt. Ved Siden deraf fremkom Landstinget med et Toldlovsforslag, som noget imødekom de Ønsker, der vare fremkomne fra anden Side, og som af Ordføreren i denne Sag ledsagedes af en Udtalelse om, at man var rede til at gaa videre end det stillede Forslag angav, en Udtalelse, der suppleredes med Bemærkninger fra andre Talere her i Salen, om at man vilde strække sig endogsaa meget langt for at naa en Overenskomst med Folketinget, og for det tredje knyttedes der fra Landstingets Side hertil en bestemt Tilkendegivelse af, at man i Forbindelse hermed vilde søge Brændevinsskattesagen ordnet ved en moderat Forhøjelse af den nuværende Brændevinsskat. Jeg tror ikke, naar man ser paa Resultatet af dette Tings Arbejde, at der kan bebrejdes det Langsomhed og Vrangvilje i disse Sager, og jeg tør tilføje, at det i nærværende Samling langt fra har været Tingets Ønske at standse disse Sager, thi baade da vi i December afgave dem til Folketinget og i de Overvejelser mellem de to Udvalg, som i disse Sager stedse have konfereret med hinanden, har man haft for Øje, om man ikke, naar de vendte tilbage fra Folketinget, skulde samle dem alle tre i et Fællesudvalg for at lette Forstaaelsen. Jeg kan yderligere bemærke, at da vi den 19de Februar fremkom med vor Udtalelse, at man maatte kalde paa de to andre i Folketinget liggende Sager, saa

var det paa ny med det Ønske fra Landstingets Side, at de maatte vende tilbage hertil og om muligt blive gjorte til Genstand for Fællesbehandling i et samlet Udvalg.

Se, det er Landstingets Stilling i disse Sager, og jeg tror, som sagt, ikke, at man med Rette kan sige, at der paa noget Trin fra Landstingets Side har været Tilbøjelighed til at standse dette Lovgivningsarbejde. Hvorledes har imidlertid det andet Ting stillet sig til disse Sagers Behandling i denne Tid? Det falder mig selvfølgelig ikke ind at tale om Langsomhed i Behandlingen; Folketinget var jo saa heldigt stillet med Hensyn til disse Sager, at det meget hurtigt kunde tage en gunstig Opfattelse af dem, og naar man saaledes var kommen til det Resultat i høj Grad at ønske dem fremmede, var det jo naturligt, at det andet Ting kunde fremme dem hurtigere end Landstinget, som havde mere Tvivl om Lovenes Ønskelighed. Altsaa, hurtigt ere Sagerne blevne behandlede i Folketinget. Men hvad det gjaldt at vise fra Folketingets Side, var Imødekommen over for Landstingets Ønsker paa forskellige Omraader, men Imødekommen har jeg ikke set Spor af paa noget Trin af Folketingets Forhandlinger. Men velan, det kom vi vel endda ud over. Hvad jeg derimod særlig vil fremhæve som en Anke fra vor Side over for Folketinget, er den Maade, hvorpaa Folketinget har skiftet Position i indeværende Samling sammenlignet med dets Position i tidligere Samlinger. Endnu indtil i Fjor kom Sagerne samtidig fra Udvalgene i Folketinget, idet Skattelovsbetænkningen fremkom den 17de Marts og Toldlovsbetænkningen den 18de Marts, og alle Sager afgaves samtidig til Landstinget den 24de Marts. Ganske vist var Brændevinsskatteoven ikke med, og jeg ved, at nogle ærede Kolleger her i Tinget have bebrejdet Folketinget, at det beholdt Brændevinsskatteoven, medens det er givet, at mange af os slog sig til Ro med, at denne Sag, uagtet den laa i Folketinget, dog fuldt vel kunde behandles og omtales hos os. Jeg paastaar, at selv om man nu siger, at der ikke i denne Folketingets Stilling til Brændevinsafgiftsloven laa noget Tilsagn om, at denne Sag skulde blive fremmet, lod Folketinget dog Landstinget leve i den Forventning, at Folketinget var beredt til ved en senere Behandling af disse Skattelove at give sin Tilslutning til, at der til dem knyttedes et Forslag om Brændevinsskattes Forhøjelse. Det er denne Forventning, man nu i denne Sam-